

TERAZ ALEBO NIKDY...
reflexia na inscenáciu „Duety“
platformy Temporary Collective

Sústredené vnímanie dychu toho druhého, intímne sa dotýkanie sa častí jeho tela, spevavé odviazanie sa... Každý intuitívny stret dvoch neznámych ľudí akoby predstavoval nenásilnú revolúciu súdobej spoločnosti. Pardon, dutých figúrok!

Pomerne veľký priestor v pražskej La Fabrike už od začiatku vyvolával vzrušujúce dojmy. Biely baletizol s bielou plachtou v kontraste s čiernymi stenami sály priam žobrali o stret dvoch celkom odlišných energií.

Táto inscenácia nie je len o „našich“ vnútorných blokoch. Je aj o príbehoch samotných tvorcov (Petra Tejnorová a kol.), ktorí sa snažili prezentovať maximálne prirodzene (civilný odev, spontánne emočné prejavy) a čoraz viac tak vyvolávať vzájomnú komunikačnú bezprostrednosť.

„Duety“ nie sú žiadna divadelná strojenosť. Skôr slobodomysel'ná precítenosť.

„TERAZ ALEBO NIKDY sa ešte dá zbaviť svojich predsudkov...“ Aj takáto myšlienka mi preblesla mysl'ou pri pozorovaní mimoriadne snaživých energických pohybov hendikepovanej ženy.

Totíž len uvoľnenie sa nestačí. Prijatie je to podstatné! „Duety“ svojím hlbokým posolstvom tém individualizmu a osamelosti zaplňujú takmer všetok časopriestor. V závere dávajú jasnú odpoveď...

„Zmeňme konečne čiernobielu šachovnicu doby na farebné puzzle!“

Petronela (Ela) Brotková

Temporary Collective / Tereza Ondrová, Petra Tejnorová and coll.:
Duety

